

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk
verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat koninkrijk zal
aan geen ander volk overgelaten worden: het zal al die koninkrijken vernalen en te
niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan”. DAN. 2: 44.

No. 13 / 4	Abonnementsprijs per jaar:	2e Jaargang
15 JULI.	Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	1897.

De Bijbel en het Boek van Mormon.

(Vervolg van bladz. 196).

Om dit op een bijzonder onderwerp, hetwelk nu voor mijn geest komt, in toepassing te brengen, zal ik b. v. het Boek van Mormon nemen. Dit boek geeft voor, eene goddelijke openbaring te zijn; het beweert de geschriften van eene opvolging van oude profeten te bevatten, juist zooals de Bijbel de openbaringen en geschriften bevat, welke in verschillende eeuwen aan geïnspireerde mannen zijn gegeven; en terwijl de Bijbel de geschriften van geïnspireerde mannen bevat, welke op het oostelijk halfrond hebben geleefd, zoo geeft het Boek van Mormon voor de geschriften van geïnspireerde mannen te bevatten, welke in vroegere tijden op het westelijk halfrond leefden. Het eene wordt, indien wij zoo mogen spreken, de Bijbel van het Oosten genoemd, de andere zoude men met groote behoorlijkheid den Bijbel van het Westen mogen noemen; beiden van de grootste oudheid zijnde.

Nu, indien deze boeken goddelijk zijn, welke bewijzen zijn noodig om ons van dit feit te overtuigen? Indien het Boek van Mormon werkelijk eene goddelijke openbaring is, welke de geschriften bevat van oude profeten, die op dit Amerikaansche vasteland vóór en na Christus geleefd hebben, dan is het gewichtig, dat elke man en vrouw in de vier deelen der aarde dit zouden verstaan; want indien het het Woord van God is zullen wij uit het Boek van Mormon juist zoo goed geoordeeld worden als uit den oostelijken Bijbel. Indien het geen goddelijk verslag en niet het Woord van God is, zoo is het absoluut noodzakelijk, dat wij dit zouden weten, opdat wij het kunnen verwerpen en dit op verstandige wijze kunnen doen. Neemt het dan op welke wijze gij wilt, namelijk of het eene openbaring van God is of niet, zoo blijft het toch gewichtig, dat wij het zouden weten.

Nu, welke bewijzen hebben wij, dat het Boek van Mormon eene

goddelijke openbaring is? Ik zal eenige bewijzen over dit onderwerp voortbrengen. Eer het Boek van Mormon geoorloofd werd aan de bewoners der aarde aangeboden te worden, verwekte de Heere getuigen. Eer het in het jaar 1829 gedrukt werd, werden drie getuigen verwekt om getuigenis ervan af te leggen. Nu, hoe konden deze getuigen eene getuigenis verkrijgen dat dit Boek goddelijk was? Was hun dit alleen gezegd door den profeet JOSEPH SMITH, welke de metalen platen vertaalde, die uit eenen zekeren heuvel in den staat van New-York waren genomen. Was dit de geheele informatie, die zij hadden eer zij begonnen voor de wereld getuigenis af te leggen van de goddelijkheid van het Boek? Indien dit alles was, dan zouden al degenen, die JOSEPH SMITH gekend hebben getuigen kunnen geweest zijn. Maar er wordt ons in de voorrede van het Boek gezegd, hoedanig de natuur van hunne bewijzen en getuigenis was. Er wordt ons gezegd, dat DAVID WHITMER, MARTIN HARRIS en OLIVER COWDERY in het jaar 1829, eer dit Boek gepubliceerd werd, een engel Gods uit den hemel zagen nederdalen en de platen nemen van welke het vertaald was, en hij stelde ze voor de oogen van deze drie mannen ten toon, dezelve blad voor blad omdraaiende. Zij zagen den engel nederdalen; zij aanschouwden zijne glorierijke persoonlijkheid; zij zagen de glorie en het licht van zijn aangezicht; zij zagen de platen in zijne handen en zij zagen de graveeringen op de bladzijden dezer platen. Terwijl de engel dit voor hen deed, hoorden zij eene stem uit den hemel, welke hun verklaarde, dat de platen nauwkeurig vertaald waren en hun gebod, getuigenis daarvan af te leggen aan alle natiën, geslachten, talen en volkeren tot welke dit werk zoude gezonden worden. Zij hebben daarom hunne getuigenis aan dit Boek toegevoegd, welke degenen, die dit Boek ontvangen op hun gemak kunnen doorlezen; wij hebben geen tijd om het bij deze gelegenheid te doen.

Wat voor eene grootere getuigenis heeft ooit enig persoon aangaande de bediening van engelen aan de menschelijke familie gegeven dan degene, die ik heb opgenoemd? Wij lezen van engelen welke in oude tijden bij verschillende gelegenheden en voor verschillende doeleinden bedienden, somtijds in groote glorie verschijnende, somtijds hunne heerlijkheid verbergende. Daarom staat er geschreven door een van de apostelen: „Vergeet de herbergzaamheid niet: want hierdoor hebben sommigen onwetend engegeherbergd,” om aan te toonen, dat engelen somtijds hunne heerlijkheid hebben verborgen, als gewone menschen verschenen zijn en als zoodanig geherbergd zijn geworden. In andere gevallen is hunne heerlijkheid ten toon gesteld geworden voor degenen, aan wien zij zich openbaarden, en die getuigenis hebben afgelegd van de dingen, die zij uit den mond van deze goddelijke bezoekers hoorden.

De vraag ontstaat hier: Is er eenige getuigenis in het Oude of Nieuwe Testament welke op eenige meer waardige wijze kan ontvangen worden, dan die van deze drie moderne getuigen? Leven er in onze dagen zoowel engelen als in oude tijden? Elkeen

zal zeggen, dat zij nog leven. Zijn zij nu de boodschappers van den Allerhoogsten zooals zij het in oude tijden waren? Ja! Iemand zal zeggen: Wij veronderstellen, dat zij nu zoo goed onderhevig aan het bevel van God zijn als zij het in oude tijden waren." Is er iets in den Bijbel hetwelk aantoonde, dat er een tijdperk of dag zoude komen wanneer de bediening van engelen niet meer noodig zoude zijn? Neen, niet eene lettergreep in den geheelen Bijbel toont zoo iets aan. Integendeel vinden wij, dat de apostel Paulus van engelen sprekende, zegt: „Zijn zij niet allen gediensdige geesten, die tot dienst uitgezonden worden, om dergenen wil, die de zaligheid beërven zullen?" Nu, indien er eenige erfgenamen der zaligheid in de negentiende eeuw op de aarde zijn, waarom worden die dienstbare geesten niet uitgezonden tot hunne bediening? En indien zij uitgezonden worden, waarom zouden zij hunne heerlijkheid en hunne persoonlijke tegenwoordigheid voor degenen verbergen, aan welke zij bedienen? Waarom zich niet openbaren zooals in oude tijden, persoonlijk en lichamenlijk, zoodat het oog van het individu, aan hetwelk zij bedienden, ze zouden kunnen zien. Wij kunnen niets, van welken aard ook, zien, hetwelk in den minsten graad aantoonde, dat deze voorrechten van de kinderen der menschen zouden weggenomen worden. In het tegenwoordige tijdperk gelooven velen de getuigenis welke in de Schriften opgeteekend is aangaande de bediening van wezens, welke engelen genoemd worden. Zij weten niet waarom zij dit gelooven, alleen omdat het populair is en het in den Bijbel geschreven staat, dat zij verschenen. Vraag deze personen of zij in de bediening van engelen in den tegenwoordigen tijd gelooven en zij zullen u antwoorden „Neen." Zij kunnen u geen reden aangeven, waarom zij nu niet in hunne bediening gelooven, alleen omdat het onpopulair is. Het is populair in de bediening van engelen in oude tijden te gelooven, maar onpopulair in zoo iets in moderne tijden geloof te stellen, bijgevolg gaan de menschen in den populairen geest rond en gelooven in de bedieningen van vroegere dagen van die hemelsche boodschappers, maar bedieningen in de laatste dagen van dezelfde natuurling verwerpen zij.

Indien personen, welke in oude tijden opgewekt werden, door de bediening van engelen eene kennis hadden aangaande de boodschap, die zij aan de menschelijke familie mededeelden, en hunne getuigenis het geslacht veroordeelde tot hetwelk zij gezonden waren, zoo vraag ik, zal niet dezelfde kennis op dezelfde wijze in onze dagen medegedeeld, dit geslacht veroordeelen in zoover als de boodschap niet wordt aangenomen? Oordeelt dit voor uzelfen.

Toen het Boek van Mormon vroeg in het jaar 1830 gedrukt werd met de namen dezer getuigen daaraan verbonden en aangeboden werd aan de menschelijke familie, zoo hadden zij de getuigenis niet alleen van deze drie getuigen, maar ook de getuigenis van Joseph Smith, de vertaler, tot de bediening van engelen en aangaande het bestaan van deze platen. Hier dan was ten minste de mond van vier getuigen, welke God aan dit geslacht gaf.

Buiten deze vier hebben wij het hier opgeteekend, dat acht andere mannen, mannen met welke ik zeer goed bekend ben of was, sommige van hun zijn nu dood, dat acht andere personen buiten de vier van het bestaan van die metalen platen wisten, van welke het Boek van Mormon vertaald is. Hunne getuigenis is ook aan dit boek vooraangeplaatst en hunne namen worden gegeven. Zij getuigen, dat zij deze platen gezien hebben, dat zij dezelve met hunne eigene handen hebben aangeraakt, dat zij de graveeringen op de platen hebben gezien, dat zij ze in hunne handen hebben genomen en dat zij met zekerheid van het bestaan dier platen wisten. Zij legden geene getuigenis af dat zij eenen engel hadden gezien, maar zij legden getuigenis af van datgene wat zij wisten, namelijk van het bestaan der platen, dat Joseph Smith, de vertaler, de persoon was die hun die platen toonde, en dat de schriftteekenen of letters, welke zich op die platen bevonden, het uitzicht van oud en wonderbaar werk hadden, en zij leggen hunne getuigenis over deze dingen op de stelligste wijze af, in den laatsten volzin verklarende, dat zij getuigenis van deze dingen afleggen en „wij liegen niet, God zijnde onze medegetuige”. Hier dan is de getuigenis van twaalf getuigen, van welke vier een engel van God hebben gezien. Is dit niet voldoende de kinderen der menschen te rechtvaardigen geloof in het Boek van Mormon te hebben? Geloof is geen wetenschap maar het bewijs van ongeziene dingen. Nu, ik mag de platen niet gezien hebben, u moogt ze niet hebben gezien, maar wij hebben het bewijs of de getuigenis van ongeziene dingen door een groot getal getuigen welke ze gezien hebben.

„Maar”, zegt iemand, „veronderstel dat deze getuigen belanghebbende personen waren, en gewenscht hadden zich te vereenigen om de kinderen der menschen te bedriegen”. Dezelfde veronderstelling zoude aangaande oude getuigen, de twaalf Apostelen bijvoorbeeld, kunnen gemaakt worden. Zij waren door den Heer gekozen om getuigenis van het Evangelie aan alle natiën af te leggen, en met uitzondering van Judas was er geen belanghebbend persoon onder hen, zelfs niet degene, die aangesteld werd de plaats van Judas te vervullen; en deze mannen legden getuigenis af van de gewichtigste waarheden, die ooit aan de menschelijke familie bekend zijn gemaakt. Zij deden dit met een volkomen kennis. De ongeloovige wereld zegt, dat zij belanghebbende getuigen waren, juist hetzelfde wat de wereld aangaande de getuigen van het Boek van Mormon zegt. Ik zou niet veel voor een getuige geven, welke niet belanghebbend ware; ik zou niet veel voor de getuigenis van een individu geven, die zou komen en zeggen: „Ik heb een engel van God gezien, maar ik ben niet belanghebbend in hetgeen hij mij gezegd heeft”. Neen, laat die man, die eene communicatie van den Almachtige ontvangt en met zekerheid van de dingen weet die hij voortbrengt en waarvan hij getuigenis voor de wereld aflegt, laat hem belanghebbend in zijne getuigenis zijn en door zijne werken aan de wereld toonen dat hij een belanghebbend getuige is.

Iemand zegt misschien: „wij hebben eenige niet-geïnteresseerde getuigen aangaande de waarheid van den Bijbel”. Dat ontken ik, gij hebt er geen. Gij hebt acht schrijvers in het nieuwe Testament, maar waren zij niet allen geïnteresseerde getuigen? Ja wel. „Maar”, zegt iemand. „waren er niet velen, terwijl zij niet met de oude kerk in verbinding stonden, die de wonderen van Jezus gezien hebben?” Indien dat zoo is, hebben wij echter hun getuigenis niet, niet één.

Wij vinden in de Handelingen der Apostelen aangeteekend, dat, toen Petrus en Johannes den lamme genazen, die aan de Schoone Poort des tempels zat, er eene groote menigte in de nabijheid was, die dit teeken zagen, maar hebt gij het getuigenis en het bewijs van één uit die menigte? Neen, gij hebt het niet; zulk een bewijs of getuigenis is niet tot op onzen tijd overhandigd geworden. Maar wij hebben het getuigenis van den schrijver der Handelingen der Apostelen, dat dit het geval was. Hij zegt het, en wij moeten het op zijn getuigenis gelooven. Zoo ook met betrekking op de vijf honderd die Jezus na Zijne opstanding zagen. Paulus geeft te kennen, dat Hij door vijf honderd van de broeders terzelfder tijd gezien werd. Maar heeft één van deze vijf honderd zijn getuigenis tot op deze 19de eeuw nagelaten? Niet een; het hangt alles van het getuigenis van éénen schrijver af. Die schrijver zegt, dat vijf honderd mannen Jezus na Zijne opstanding gezien hebben. Zoo is het ook met al de wonderen, die aangeteekend zijn als door onzen Heer en Zaligmaker gewrocht te zijn; zoo ook met al de wonderen, welke na Zijne hemelvaart door Zijne dienstknechten en door diegenen, die in Zijnen naam geloofden, gedaan zijn geworden. Wij hebben slechts het getuigenis van acht getuigen voor de waarheid van het Nieuwe Testament, en deze waren alle geïnteresseerd.

En dan. Wij weten dat menschen te zamen gewerkt hebben om hunne medemenschen te bedriegen, en hoe kunnen wij weten of deze getuigen van het Boek van Mormon personen van deze klas waren, of zij werkelijk getuigen van de dingen Gods waren. Wij kunnen dat bij den eersten aanblik niet weten; het is onmogelijk voor u en mij, om dit te weten, tenzij wij onze wetenschap van den Hemel ontvangen. Wij kunnen het op hun getuigenis gelooven, maar wij kunnen het op hun getuigenis niet weten. Nu, indien ik niet tot de kerk behoorde, en werkelijk wenschte te weten of het Boek van Mormon eene goddelijke openbaring was, zou ik eerst den aard van het getuigenis waarvan ik gesproken heb, en dan den inhoud van het boek onderzoeken. Indien ik zou vinden, dat het boek zich tegenspreekt in zijne geschiedenis, profetiën of leerstellingen, zou ik die twaalf getuigen, wier namen in het voorvoegsel van het boek staan, als bedriegers beschouwen; maar indien ik, na een nauwkeurig onderzoek van dit boek, geen tegenstrijdigheid of ongerijmdheid vond in de profetiën die in de verschillende deelen bevat zijn, indien ik vond dat de leerstellingen éénvoudig, duidelijk en gemakkelijk te be-

grijpen zijn, en niet tegenstrijdig, dan zou ik die profetiën met die van den Bijbel vergelijken, en de leerstellingen van het Boek van Mormon met de leer van Jezus en Zijne apostelen. Indien ik tusschen de twee boeken geene tegenstrijdigheid vond, maar dat in beiden hetzelfde Evangelie geleerd wordt, en dat beiden dezelfde groote keten van profetiën over de laatste dagen bevatten, slechts met meer voorbeelden en duidelijker, en misschien in verschillende stijl in het Boek van Mormon dan in den Bijbel, dan zou ik in 't geheel geen reden hebben om het boek of de getuigen er in vervat, te veroordeelen.

Verder, indien ik in het Boek van Mormon de beloften vond, dat alle menschen in de geheele wereld, welke hetzelfde ontvangen, alsook de boodschap die God, door de bediening Zijner dienstknechten, gezonden heeft, en zich van hunne zonden willen bekeeren, en zich door onderdompeling voor de vergeving hunner zonden laten doopen, en door het opleggen der handen bevestigd worden, den Heiligen Geest zouden ontvangen; indien ik geen getuigenis tegen het boek heb, maar al deze dingen ten gunste van hetzelfde; indien ik mij van mijne zonden bekeerde, zou daar zeker geen kwaad in zijn. Indien ik mijn leven hervormde van alle kwaad, in overeenstemming met de leer van het boek, zou daar geen kwaad in zijn; indien ik mij, door degenen die autoriteit hebben, tot vergeving van zonden zou laten doopen, zou ik daar geen kwaad in zien.

(*Wordt vervolgd*).

De geboorte uit water.

Wanneer er over wedergeboorte gesproken wordt, dan bedoelt men er gewoonlijk mede de geestelijke wedergeboorte, de verandering van den inwendigen mensch, of hoe men dit ook noemen wil. Bijna altijd wordt er over slechts één wedergeboorte gesproken, terwijl de Schrift er duidelijk over twee spreekt, n.l. uit *water* en *geest*. Deze wedergeboorte uit water is niets meer of minder dan de doop. Deze verklaring verwekt veel verwondering en tegenwerping, doch bij een nauwkeurig onderzoek der Schrift komt de waarheid dezer verklaring duidelijk aan het licht.

Jezus zeide tot Nicodémus: „Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het koninkrijk Gods niet zien.” Joh. 3:3.

Dit gezegde toont duidelijk de noodzakelijkheid der wedergeboorte aan en daar Nicodémus het niet goed begreep, verklaarde Jezus dit duidelijker in het 5e vers, zeggende: „Zoo iemand niet geboren wordt uit *water* en *geest*, hij kan in het koninkrijk Gods niet ingaan.” Joh. 3:5.

Dit vers spreekt dus van tweeërlei wedergeboorten, uit water en geest. Zoo iemand (een wezen dat geboren is) niet geboren wordt (dus nogmaals of wederom, zie vers 3) uit water en geest, (dus uit twee elementen) hij kan in het Koninkrijk Gods niet

ingaan. Dit laatste zegt duidelijk, dat ongehoorzaamheid hieraan of verandering hiervan ons buiten het Godsrijk houden, wat zeker niemand aangenaam zal zijn. Deze twee geboorten die iemand (een geboren wezen) moet ondergaan, wordt in het 3e vers eenvoudig met den naam van wedergeboorte bestempeld, omdat het zoo volkomen op de lichamelijke geboorte gelijkt. Zonder de eerste kan de tweede nooit plaats vinden en de eerste zonder de tweede zal zonder voordeel zijn, daar het slechts de geboorte van een *doode* is, zooals iemand die levenloos ter wereld komt, inderdaad niet iemand is, daar de geest ontbreekt.

Als de mensch geboren wordt, geschiedt dit uit water en zonder hetzelfde kan geen levend wezen in het aanzijn treden. Eerst het water, dan volgt het leven — de geest — zonder water is er geen leven mogelijk en als de geborene dood is, d. w. z. dat de geest ontbreekt, dan is deze geboorte vruchteloos geweest en het juiste evenbeeld van de alleen uit water en niet uit den geest geborene. Kon Jezus schooner, duidelijker en eenvoudiger voorbeeld nemen en beter woord gebruiken?

Daar wij nu gezien hebben, dat er twee soorten van wedergeboorten zijn, die niet gescheiden kunnen worden, zoo zullen wij nu trachten uit te vinden wat deze geboorte uit water is, waarvan Jezus als noodig zijnde spreekt.

Paulus zegt in Titus 3:5: „Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijne barmhartigheid, door het *bad der wedergeboorte* en vernieuwing (wat is dit anders als eene wedergeboorte?) des Heiligen Geestes”.

Wat kan hier met het bad der wedergeboorte bedoeld worden? Een bad is eene hoeveelheid water waarin de mensch zich lichamenlijk bevindt, het water omgeeft het lichaam, en daar het een *bad der wedergeboorte* is, zoo is dit een waterbad waaruit de mensch voortkomt om een nieuw of ander leven (godzalig) te leiden. Wat kan dit anders zijn dan *de doop*, welke eene onderdompeling van het geheele lichaam is, tot vernieuwing des levens?

Wij vinden eene schoone beschrijving van den doop in Rom. 6:3, 4, 5, 6.

Het zijn echter niet alleen de Heiligen der laatste Dagen die deze tekst aldus verklaren, maar alle Gereformeerden, Hervormden enz., indien zij ten minste in hunne geloofsbelijdenis *gelooven*, zijn het hierin met ons eens, want in den Catechismus wordt de doop ook een waterbad en het bad der wedergeboorte genoemd, want in het antw. van vraag 69, Zondag 26, staat: „Alzoo, dat Christus dit uitwendig *waterbad* ingezet heeft” en verder komt in het antw. der 71ste vraag als volgt voor: „Deze belofte wordt ook herhaald, waar de Schrift den doop *het bad der wedergeboorte* en *de afwassing der zonde* noemt.” Vraag 72, Zondag 27, noemt den doop weder een waterbad, en vraag 73 is, waarom de Heilige Geest den doop, *het bad der wedergeboorte* noemt. Is hieromtrent duidelijker verklaring noodig?

Indien zij dus aan één soort van wedergeboorte gelooven, dan is men niet alleen in strijd met den Bijbel maar ook met eigen belijdenisschriften, wat toch zeker wel van afval getuigd, daar slechts enkelen op deze wijze wedergeboren zijn.

In Matt. 19 : 28 wordt ook over wedergeboorte gesproken, maar in het enkelvoud en wordt dus of uit water of uit geest bedoeld. Jezus zeide tot Zijne jongeren: „Gij, die Mij gevolgd zijt, in de *wedergeboorte*.”

Dit zegt duidelijk, dat Jezus eenmaal wedergeboren is, anders konden Zijne Apostelen Hem hierin niet gevolgd zijn. Wat kan Hij echter met deze wedergeboorte bedoelen? Hij heeft nimmer gezondigd, daar er geen bedrog in Zijne mond gevonden werd en Hij den broederen in alles gelijk geworden is, *uitgenomen de zonde*.

Hier kan dus onmogelijk van bekeering, inwendige verandering of iets dergelijks sprake zijn, daar Hij die niet behoefde te ondergaan. Maar neemt men nu, dat Jezus eenmaal, zooals dit met Zijne geboorte het geval was, uit het water voortkwam, toen Hij door Johannes gedoopt werd (Matt. 3 : 16.), dan ziet men duidelijk, dat Hij toen uit *water geboren* werd en hierin zijn Zijne discipelen Hem ongetwijfeld gevolgd. Wij konden deze tekst dus even goed lezen alsof er stond: Gij die Mij gevolgd zijt in de geboorte uit water of in den doop. Toen deze geboorte uit water ondergaan was, daalde de Heilige Geest op Hem neder, als om het geheele werk te voltooien, maar in dezen tekst doelt Jezus hierop niet, daar Zijne jongeren Hem hierin nog niet gevolgd waren, daar zij dit eerst op het Pinksterfeest op even zichtbare wijze ondergingen en Hij hier over het verledene (gevolgd zijt) en niet over het toekomstige (volgen zult) spreekt.

Zooals dit in Titus het geval is, wordt ook in Efeze 5 : 26 over een bad gesproken, want het zegt: „Opdat Hij haar (de gemeente) heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het woord.” Met dit waterbad kan niets anders bedoeld worden dan den doop of de geboorte uit water daar deze tot vergeving der zonden diende en dus eene reiniging teweeg bracht.

Deze teksten toonen tevens duidelijk aan, dat de doop door onderdompeling moet geschieden, daar besprenkeling niet met den naam van bad bestempeld kan worden. Eene verandering in deze brengt eene afwijking of afval van de Schriften, dat is van de waarheid voort, en kan onmogelijk dezelfde gevolgen hebben als aan de oorspronkelijke uitoefening hiervan verbonden.

De mensch moet uit water geboren, dat is gedoopt worden en dit laatste kan alleen op de hier vermelde wijze geschieden

De kerkgeschiedenis, de gebruiken der eerste Christenen, de opvatting van voorname godgeleerden en het gezond verstand beëmen deze stellingen, die op het woord Gods gegrond zijn, ten volle. Waarom dezelve nog langer tegengestaan en niet beoefend?

W^m. J. DE BRIJ.

De Sier.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

FRED. PIEPER, 120 Izaak Hubertstraat, Rotterdam.

De Familiegodsdiens.

Het Evangelie is berekend om den mensch reeds hier op deze aarde in het bezit van die mate van ware vreugde en blijdschap te brengen, waarnaar zijn hart zoo verlangende is, en indien hij die als een voorsmaak des hemels reeds hier heeft genoten hem dan hiernamaals een aandeel in het eeuwige leven te verzekeren.

Om deze in hunne natuur tweevoudige en voor den mensch zoo begeerlijke en noodige zegeningen deelachtig te worden is het niet alleen voldoende het Evangelie te gelooven, maar het is zeer noodzakelijk al de verordeningen, wetten en voorschriften daarvan op zich in toepassing te brengen.

Zoo hebben de Heiligen der laatste Dagen geleerd dat het tot bereiking hunner zaligheid noodig is met de Kerk van Christus vereenigd te zijn, door hare wettig bevoelachtigde ambtenaren de bediening van de verordeningen des Evangelies te ontvangen, de gemeenschap der Heiligen te genieten en getrouwelijk de verschillende plichten tegenover God en hunne medenatuurgenooten te vervullen.

Dat de openbare godsdiens, namelijk het bezoeken der vergaderingen en het waarnemen der andere plichten tegenover de Kerk buiten het persoonlijke geestesleven alles is wat wij te doen hebben, is een gedachte hetwelk ten onrechte door sommige Heiligen der laatste Dagen is aangenomen. Tusschen het persoonlijke geestesleven en datgene, wat wij hier den openbaren godsdiens hebben genoemd, bevindt zich de *familiegodsdiens*, waardoor het eerste makkelijker tot zijne ontwikkeling kan komen en welke in groote mate bijdraagt, dat aan het tweede de noodige aandacht wordt geschonken. Ofschoon de Heer degenen, die door omstandigheden van de zegeningen met den familiegodsdiens verbonden, beroofd worden, op andere wijze hiervoor kan vergoeden, zoo hebben zij die in eenen toestand verkeeren, waar zij deze zegeningen zouden kunnen ontvangen, in het geheel geene verontschuldiging, wanneer zij niet in het bezit daarvan zijn. Integendeel, het is de plicht van degenen, die de Heer aan het hoofd van eene familie heeft geplaatst, — de vader, en in zijne afwezigheid de moeder — voor de waarneming der plichten, die wij onder den naam van familiegodsdiens vereenigen, te zorgen, en nalatigheid in dit opzicht zoude, zoowel als de verzuiming van elke andere gelegenheid tot verbetering en vooruitgang, zeer ernstige gevolgen hebben.

De familiegodsdiens bestaat daarin dat het familiegebed

regelmatig elken morgen en elken avond plaats heeft, en dat geen voedsel worde gebruikt zonder den Gever van alle goede gaven op behoorlijke wijze ervoor te hebben gedankt. Op den vader — en in zijne afwezigheid op de moeder — rust de plicht de leden van het gezin voor deze gelegenheid te vergaderen, met hun neder te knielen en een van hun op te roepen in den naam van allen het gebed tot den troon der genade op te zenden. Ook is het eene zeer goede gewoonte na het gebruik der grootere maaltijden, b. v. 's middags of 's avonds, een hoofdstuk uit het Woord van God — den Bijbel of het Boek van Mormon — voor te laten lezen. Zorg zoude men echter moeten dragen, dat dergelijke oefeningen niet te lang worden, opdat het den minder belangstellenden niet vervele.

De uitwerking van het familiegebed op den huishoudelijken kring is eene zeer ver gaande. Niets kan eene krachtiger neiging hebben om de gevoelens te verzachten, zachtheid en goedheid te bevorderen en al de leden der familie aan te sporen getrouwelijk hunne verschillende plichten te vervullen. De Heiligen der laatste Dagen hebben meer dan eenig ander volk de gewichtigheid der familiebanden erkend en dit is eene oorzaak te meer waarom zij zeer nauwkeurig in het waarnemen hunner familieplichten zouden zijn.

Zorg voor lichamelijke gezondheid.

De Heere heeft door Zijne openbaringen getoond, dat Hij wenscht een krachtig en gezond volk te hebben. Eene zorgzame onderzoeking van de openbaringen, welke Hij aan Zijne Kerk gegeven heeft, levert daar bewijs van, en de wetten die Hij aan het oude volk Israël gegeven heeft, toonen aan, dat onze Hemelsche Vader groot belang in den toestand Zijner kinderen stelt

Goede gezondheid moet daarom door de Heiligen der laatste Dagen gezocht worden. De manier van leven, welke de Heere Zijn volk, om gezond en sterk te zijn, voorgeschreven heeft, moet met groote zorg in acht genomen worden, en het dagelijks leven van het volk moet toonen, dat zij ontzag en liefde voor Zijn Woord hebben.

Een gezonde man of vrouw kan meer volbrengen dan een zwak persoon. Een zending, die in het bezit van goede lichamelijke gezondheid is, heeft gewis ook een sterker verstand, en kan op zijne zending meer volbrengen dan degene wiens gestel en geestvermogens zwakker zijn. De ondervindingen in het dagelijks leven bewijzen dat. Het is daarom de plicht van de ouders, om hunne kinderen zulke gewoonten te leeren, die een degelijke gezondheid zullen opbouwen. Kinderen moet men niet toelaten dingen te eten of te drinken, die voor de gezondheid nadeelig zijn. Zij moeten regelmatig eten, drinken, werken, studeeren, en slapen. Men moet voor het lichaam zorgen, en volgens de regels leven, welke men door ondervinding, als de beste voor de gezondheid heeft leeren kennen.

Juvenile Instructor.

Voorzichtigheid in het spreken.

Wij hooren somtijds, wanneer Ouderlingen ons hunne onder-
vindingen mondelijks of per brief mededeelen, dat zij somtijds
onbedachtzame beweringen maken, terwijl zij met de menschen
in gesprek zijn, of in het openbaar prediken. Het gevolg van zulke
onwijze gezegden is, dat personen, aan wie zij gericht waren, daar
aanstoot aan genomen hebben, en misschien boos geworden zijn,
en met beledigingen en daden daarop geantwoord hebben. Het
is geheel onnoodig iemands booze gevoelens op te wekken, tenzij
het verkondigen van de beginselen en de leer des Evangelies zelf
daarvan de oorzaak is. Iedere Ouderling zal genoeg tegenstand en
vijandigheid vinden, zonder deze door zijne onwijze opmerkingen
op zich te halen. Critiek en bespottling van den godsdienst van
iemand anders, maakt gewoonlijk van dien persoon een vijand, en
het is volkomen onnoodig dit te doen. Het veroordeelen van de
instellingen van het land en van de gewoonten van het volk, is
ook verkeerd en moet vermeden worden.

Sleutel voor Godgeleerdheid.

(*Vervolg van blz. 208*).

HOOFDSTUK VIII.

Sleutel voor kennis, macht en bestuur.

Des hemels adeldom, met onbegrensd gezag,
Bekleed met den glans van den eeuwigen dag,
Als „*Priesters en Koningen*” getrouwd in majesteit,
Aan wien 't heelal zijn wierook wijdt!
De englen dienen hen, de hemel is hun troon!
De eeuw'ge schatten zijn hen allen aangeboon.

Een algemeen overzicht van de machten, werkingen en ge-
volgen der godgeleerdheid gegeven hebbende, als ontwikkeld onder
de volken van ouds; en van de verborgenheden der Godheid, de
wet der natuur en den oorsprong en de bestemming van het
heelal, zoo is het nu aan de beurt zijnde onderwerp de Sleutel
voor kennis, macht en bestuur, als ontwikkeld in de hemelen en
op aarde voor de samenstelling, orde, vrede, geluk, opvoeding,
verbetering, en verhooging van verstandelijke wezens naar Gods
beeld geschapen, Zijne zonen en dochteren.

De groote menschelijke familie, de bewoners der ongetelde
millioenen werelden omvattende, in iedere verscheidenheid en
graad van vooruitgang, bestaat uit vijf voorname sfeeren of hoofd-
afdeelingen in de schaal van het ontwikkelde wezen, n.l.:

Ten eerste. De *Goden*, samengesteld uit belichaamde geesten,
die tabernakelen van onsterfelijk vleesch en been in den volmaak-
sten toestand bewonen, en die volmaakt zijn in al de eigenschappen
van kennis en macht.

Ten tweede. De *Engelen*, die ook samengesteld zijn uit geesten en onsterfelijk vleesch en been, doch minder volmaakt en aangedaan met veel kennis en macht, maar niet met de volheid.

Ten derde. *Belichaamde Geesten*, zonder tabernakel van vleesch en been. Deze zijn zij, die de vallei des doods hebben doortrokken en wachten op de opstanding.

Ten vierde. *Belichaamde Geesten*, met sterfelijke tabernakelen zooals in de tegenwoordige wereld.

Ten vijfde. *Belichaamde Geesten* die nog niet nedergedaald zijn, om bekleed te worden met sterfelijkheid, maar kandidaten daarvoor zijn.

Er bestaat ook eene zesde afleeling, doch wij behoeven over hen niet te spreken, omdat zij nog niet in de schaal der ontwikkelde wezens begrepen zijn, daar zij hunnen eersten staat niet behouden hebben.

De geesten van alle menschen in hunnen eersten toestand waren ontwikkeld. Maar onder deze ontwikkelde wezens waren sommige edeler, dat is, meer ontwikkeld dan andere.

En God zeide, deze wil Ik tot heerschers in Mijn Koninkrijk maken. (*) Op dit beginsel berust de verkiezing van voor de grondlegging der wereld, van sommige personen tot zekere roeping, zooals het in de Schriften beschreven is.

Met andere woorden, zekere personen, verstandiger dan de anderen, werden door het Hoofd gekozen om te leeren, onderwijzen, ontwikkelen, verbeteren, besturen en bedienen waarheid en zaligheid tot anderen; en de opgedragen machten of sleutelen van regeering in de verschillende sferen van ontwikkelde wezens te houden.

Deze waren niet alleen gekozen, maar ook terzijde gezet door eene heilige verordening in de eeuwige werelden, als Afgevaardigden, Buitenlandsche Ministers, Priesters, Koningen, Apostelen, enz. om de onderscheidene standplaatsen in het groote rijk van den Souverein van allen te vullen.

Jezus Christus de eerste aldus gemachtigde Apostel zijnde en de President van alle machten eveneens afgevaardigd, is de Heer der heeren en Koning der koningen in den hemel en op aarde. Vandaar is dit Priesterschap het Priesterschap naar de orde van Gods Zoon genoemd. Het heeft de sleutelen van al de ware beginselen van regeering in al de werelden, zijnde zonder begin van dagen of einde des levens. Het werd gehouden door Adam, Seth, Enoch, Noach, Sem, Melchizedek en anderen. Abraham verkreeg dit Priesterschap en eene verkiezing tot hetzelfde in zijn zaad na hem door alle geslachten. Het besluit ging over in een eeuwig verbond, dat in Abraham en zijn zaad al de natiën en geslachten der aarde zouden gezegend worden.

Van dit geslacht volgens het vleesch waren de Profeten, Johannes de Dooper, Jezus Christus en de Joodsche Apostelen.

*) Zie Boek van Abraham, vertaald van Papyrus, welke kort geleden uit de Catacomben van Thebe, Egypte, genomen waren.

Sedert het verbond en de verkiezing aldus geopenbaard zijn de sleutelen van openbaring, bestuur en wonderbare krachten, op aarde uitsluitend in het bezit geweest van de letterlijke nakomelingen van dit adellijke en koninklijke huis.

De heidenen konden voor een gedeelte van dezelfde zegeningen genieten, maar dit kon alleen gedaan worden door hunne bediening en door opneming in dezelfde familie.

Deze verkiezing of verbond met het huis van Israël zal altijd voortduren. In de groote herstelling aller dingen zal dit geslacht de sleutelen van het Priesterschap, zaligheid en bestuur voor alle volken houden. Als de Profeet Jesaja zeide: „*Het volk en koninkrijk, dat u niet willen dienen, zullen omkomen, ja die volken zullen geheel vernietigt worden.*”

En wederom: „*Gijlieden zult priesters des Heeren heeten, men zal u dienaren onzes Gods noemen: Vreemdelingen zullen uwe steden bouwen; en vreemdelingen zullen uwe akkerlieden en wijngaardeniers zijn.*”

Dit Priesterschap, het Aronische insluitende, houdt de sleutelen van openbaring van de orakelen Gods tot de menschen op aarde; de macht en het recht om wetten en geboden te geven aan personen, kerken, regeerders en natiën in de geheele wereld; om inrichtingen en koninkrijken op te richten, aan te stellen en te verordineeren; om koningen, presidenten, bestuurders of rechters aan te stellen en hen te verordineeren of te zalven voor hunne verschillende heilige roepingen, zoo ook om hun te onderrichten, te waarschuwen of te bestraffen door het Woord des Heeren.

Het heeft'cok de sleutelen voor de bediening van verordeningen tot de vergeving van zonden, en voor de gave des Heiligen Geestes; tot het genezen van zieken, het uitwerpen van duivelen of het doen van wonderen in den naam des Heeren; ten slotte, om te binden of te ontbinden op aarde en in den hemel. Voor de uitvoering van al deze machten zal de beoefenaar der theologie overvloedige voorbeelden in de heilige Schriften vinden.

Mannen, de sleutelen van het Priesterschap en Apostelschap naar de orde van Gods Zoon hebbende, zijn Zijne vertegenwoordigers of gezanten aan het menschdom. Hem te ontvangen, hunne lessen te gehoorzamen, te voeden, te kleeden of te helpen, wordt met het laatste oordeel gerekend alsof het aan Gods Zoon in persoon gedaan was. Aan de andere hand wordt hen te verwerpen, of hunne getuigenis of boodschap, of Gods Woord door hen in eenige zaak, gerekend alsof het aan Jezus Christus persoonlijk gedaan was. Voorwaar, zulke gezanten zullen de laatste rechters zijn over de personen, regeerders, steden of volken tot wie zij gezonden zijn.

Alhoewel de gekozen instrumenten, om de sleutelen van dit Priesterschap te houden, tot het ware geslacht van Israël moeten behooren, zoo zijn echter niet allen van dit geslacht aldus gemachtigd, noch zijn enkelen hunner Priesters alleen, omdat zij van het

uitverkoren zaad zijn. Zoo een instrument moet geopenbaard worden en zijne verordineering, welke hij had voor het begin der wereld, moet vernieuwd en bevestigd worden op zijn vleeschelijken tabernakel, of hij kan geen Priester op aarde zijn.

Iemand die alreeds de autoriteit of de sleutelen van het Priesterschap bezit, kan anderen door het Woord des Heeren tot gelijksoortige roepingen aanstellen, bevestigen en zalven, en door middel dezer verordeningen hen met den Heiligen Geest vervullen tot eene bekwaa-making voor hunne heilige roeping. Door deze middelen volgde Jozua Mozes op, Eliza Elia, enz. En door deze middelen koos en verordineerde de groote Apostel des Vaders twaalf Apostelen onder de Joden en gaf de sleutelen van het presidentschap over het Koninkrijk aan Petrus.

Er zijn echter tijden geweest, dat door een algemeen marte-laarschap of een afval de sleutelen dezer macht van de aarde zijn weggenomen. (Zie hoofdstukken II, III, IV). In zulke gevallen waren er niet langer visioenen, openbaringen of wonderbare giften van den Heere onder de menschen geopenbaard, omdat het Priesterschap het kanaal is en de verordeningen de middelen zijn, waardoor zulke zegeningen door den mensch genoten worden. Gedurende de afwezigheid van deze roepingen en machten vervulde duisternis, onkunde, bijgeloof, priesterbedrog, valsche regeer-kunst, afgoderij en alle soorten van misbruik de aarde en over-weldigden de plaats van het ware bestuur van Gods Koninkrijk.

Het merkwaardigste en langstdurende voorval van deze soort, dat misschien ooit op aarde plaats had, ving aan met de vernietiging van de Apostelen en Heiligen, welke onmiddellijk den Heere Jezus Christus opvolgden, het duurde voort tot in de tegenwoordige eeuw, bracht in zijne gevolgen voort de menschelijke slachtingen, oorlogen, verdrukkingen, wanorde, onkunde, bijgeloof, dwinglandij, priesterbedrog en ellende, die de wereld bezocht heeft onder den valschen naam van Christendom.

Op het westelijk halfrond hielden het Apostelschap, orakelen, wonderen en gaven des Geestes onder het volk in de vierde eeuw op.

De juiste tijd, waarop deze machten op de oostelijke werelddeelen of in Romeinsche wereld ophielden, is niet bekend. Laat het voldoende zijn, te zeggen, dat de laatste der Apostelen in zijn visioen op het eiland Patmos de regeering voorspelde van eene zekere macht, welke de Heiligen zou beoorlogen, hen overwinnen, van hun bloed dronken zou zijn en over alle natiën heerschen. „Want door uwe tooverijen” zeide hij, „zijn alle volken verleid geweest”. Als deze voorspellingen hare vervulling hebben gehad, dan is het voor iemand het toppunt van onbestaanbaarheid, om voor te geven dat Rome of eenig ander volk het Priesterschap, Apostelschap of de Kerk heeft doen voortduren. Dit zou hetzelfde zijn, als te zeggen, de Heiligen zijn vernietigd en duren toch voort; alle volken zijn verleid en hebben toch de waarheid.

Kon eene algemeene of katholieke macht de Heiligen ombrengen en tevens doen voortduren? Kon dezelfde macht op den

zelfden tijd de bewaarder en verkondiger zijn van een systeem van algemeene zaligheid en van algemeene misleiding?

Maar de voorspellingen en beredeneeringen over dit onderwerp nalatende, wat zijn de feiten, welke zich, duidelijk voor alle menschen zichtbaar, aan een onderzoek voordoen?

Vinden wij niet, dat de wereld vele eeuwen, en tot op heden ontbloot was van die openbaringen, gezichten, machten en sleutelen van kennis en bestuur, welke het menschdom moesten verlichten, reinigen, veredelen en bestendige rechtvaardigheid en vrede vestigen? In het kort, zijn de machten van het eeuwige Priesterschap als beschreven en aangetoond in de Heilige Schriften en in dit werk, geopenbaard voor het besturen van de Katholieke of Protestantsche wereld, of voor eenig volk daarvan, sedert het ombrengen van de vroegere Heiligen en Apostelen?

Als wij deze laatste vraag ontkennend beantwoorden, dan bevestigen wij de waarheid der voorspelling van den laatsten Apostel en de feiten, die zich duidelijk vertoond hebben in de vroegere geschiedenis en de tegenwoordige omstandigheden van de wereld, genaamd „christelijk”.

Als een bemachtigd Priesterschap niet langer op aarde heeft voortgeduurd, dan is tot herstelling van het gouvernement Gods noodig, dat de man of mannen, die de sleutelen van die macht het laatste hielden, tot de aarde als dienende engelen terugkeeren, en volgens het Woord des Heeren personen van het koninklijke geslacht van Israël verkiezen en verordineeren, om de sleutelen van dat Priesterschap te houden en anderen te verordineeren om aldus het bestuur van God, of Zijn Koninkrijk op aarde te herstellen of weder te organiseeren.

Na het ombrengen van de Apostelen en Heiligen, die Jezus Christus opvolgden, is er maar ééne bedeeling of herstelling door de Profeten voorspeld.

Die bedeeling zal de tijden van de volheid der Heidenen vervullen, hunne volheid voltooiën, het Koninkrijk aan Israël herstellen, zijne twaalf stammen huiswaarts vergaderen, hen in een door God bestuurd gouvernement organiseeren, dat is, een regeeringsvorm gegrond en geleid door profeten, priesterschap, visioenen en openbaringen. Zij zal inderdaad niet alleen de bediening van engelen herstellen, maar zij zal door de opstanding van de vroegere Heiligen en hunnen terugkeer op aarde, door Gods Zoon persoonlijk vergezeld hare laatste voltooiing ontvangen. Aan deze bedeeling moeten alle volken zich onderwerpen.

Alle slechts menschelijken godsdiensten of staatkundige instellingen, alle republieken, staten, koninkrijken en keizerrijken moeten ontbonden worden, het schuim der onkunde en valsheid gescheiden en de gulden beginselen van zuivere waarheid moeten bewaard en voor altijd vermengd worden in het vereenigde, algemeene, eeuwige gouvernement van de Heiligen des Allerhoogsten, en alle volken zullen Hem dienen en gehoorzamen. (*Wordt vervolgd*).

Aangekomen en Benoeming.

Broeder PAUL ROELOFS van Salt Lake City, Utah, is den 6^{den} dezer gezond en welbehouden hier aangekomen. Broeder ROELOFS is geroepen in de conferentie Luik, België, te arbeiden.

Notitie.

Daar door onoplettendheid van den zetter op de laatste bladzijde van de „Ster” no. 13 een fout is ingeslopen en er staat GEO. S. SPENCER in plaats van FRED. PIEPER, zoo voegt de drukker bij dit nummer kleine strookjes papier met de verbetering, welke onze geachte lezers op de resp. lijnen verzocht worden te plakken.

De Red.

Eenige menschen, die fouten begaan.

Ouders, die in tegenwoordigheid hunner kinderen twisten.
Personen, die tegen vreemdelingen over hun leed spreken.
Diegenen, die denken dat het verkrijgen van rijkdom hen gelukkig zal maken.

Ouders, die toelaten, dat hunne kinderen in luiheid opgroeien.
De dochter die hare moeder niet al hare geheimen toevertrouwt.

De vader, die zijnen kinderen leert eenen zekeren weg te gaan, terwijl hij zelf eenen anderen bewandelt.

Diegenen, die slechts trachten godsdienstig te zijn, wanneer zij vermoeden dat men hunne werken gadeslaat.

(Catholic Universe).

Aphorismen.

Geloof niet hen, die al uwe handelingen prijzen, maar hen die uwe gebreken berispen.

SOKRATES.

Veel inzicht en oordeel hebben wij noodig bij de opvoeding onzer kinderen.

PYTHAGORAS.

Overleden.

JAKOBUS TIMS, op den 3den Juli '97 te Dordrecht. Broeder TIMS was geboren op den 24sten Juli 1847 te Zwijndrecht.

I N H O U D :

De Bijbel en het Boek van Mormon	Blz. 209	Aangekomen en Benoeming . . .	Blz. 224
De geboorte uit water	„ 214	Notitie	„ 224
De familiegodsdiens	„ 217	Eenige menschen die fouten begaan.	„ 224
Lichamelijke gezondheid	„ 218	Aphorismen	„ 224
Voorzichtigheid in 't spreken . .	„ 219	Overleden	„ 224
Sleutel voor Godgeleerdheid . . .	„ 219		

Uitgave van FRED. PIEPER, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.